

Martin Kunetka

Vzkazy bytostných II

LITERATÚRA GRÁLU

FÉNIX
2016

MARTIN KUNETKA

VZKAZY BYTOSTNÝCH II

© Martin Kunetka, 2016

© Fénix, 2016

ISBN 978-80-89847-00-6

Úvodem

Po vydání první knihy se mě mnoho lidí ptalo, jak taková komunikace s bytostnými probíhá. Na to však neexistuje univerzální odpověď – u každého člověka je to totiž jiné. Někdo před sebou vidí obrazy, které mu bytostní posílají, v někom se formují slova a někdo jednoduše jen cítí, co mu bytostní chtějí říct, aniž by to dokázal nějak blíže popsat. Komunikace s bytostnými totiž probíhá citem a forma se odvíjí od daností konkrétního člověka.

Pokud však mají být vzkazy bytostných předány dále, je nutné dát přijaté obrazy a sdělení do slov, což není vždy snadné. Přesto doufám, že následující stránky čtenáři rozšíří obzory, stejně jako se rozšířilo mé poznání, když jsem vzkazy bytostných přijímal.

Připomínám, že kniha se opírá o vědění, které je obsaženo v knize „Poselství Grálu“ od Abd-ru-shina a které musí být základem pro posuzování všeho.

1. Zimní povídání s břízkou

Říká se, že v zimě příroda odpočívá, aby nabrala síly na další rok. To ale neznamena, že by byla pro bytostné období nečinnosti. Jak mi povyprávěl elf jedné břízy, i v zimě je pro všechny práce dost.

Ano, příroda odpočívá, ale musíte to chápat pouze po té hmotnější stránce. Vy také míváte unavené tělo, zatímco duch může být čilý stále.

Stromy, které vidíte, sice nejsou naše těla, ale i tak jim musíme dopřát klid a odpočinek. My však po tuto dobu nezahálíme — jen pracujeme v jemnějších úrovních. I stromy mají více vrstev, stejně jako vy máte nejrůznější záhaly. Zákony jsou přece jen jedny. V zimě se tedy věnujeme práci v jemnějších úrovních. Připravujeme si vše potřebné k tomu, aby mohl strom další rok růst. Vytváříme nové větvičky nebo naopak začínáme stahovat mizu z větví, které mají odumřít a odpadnout.

Podle tohoto jemnějšího předobrazu pak přes rok formujeme i hrubohmotnou podobu stromu. Proto je zima jen zdánlivě klidné období, ve skutečnosti však během ní probíhá ta nejdůležitější práce. Vy sice míváte pocit, že je v zimě příroda „mrtvá“, ale to je dáno tím, že my se v tu dobu nacházíme převážně v jemnějších úrovních a vy vnímáte jen hrubohmotný strom, tedy „kus dřeva“.

Ale tak jako se vy můžete dívat například hrubohmotným, jemnohmotným či duchovním zrakem, tak můžeme my přecházet mezi jednotlivými úrovněmi. Dokonce je to pro nás mnohem snadnější než pro vás. Zaprvé nejsme vázáni hrubohmotným tělem a zadruhé jsme, na rozdíl od vás, vpraveni do přírodních zákonů.

Jak je to s odřezáváním větví a jinými zásahy člověka?

I strom, který roste daleko ode všech lidí, se přirozeně mění. Jako při každé výstavbě, i tady je potřeba nejprve vytvořit základní kostru a na ní různé podpůrné prvky, které jsou nutné pro další vývoj. Některé větve však časem ztratí svůj význam a strom je postupně přestane vyživovat. Až takto uschnou a odumřou, mohou odpadnout. Ale všechno se děje podle přírodních zákonů, takže pokud se větev neodlomí vlastní vahou, musíme počkat, dokud se nepřizpůsobí dostatečně silný vítr.

Někdy však může být nutné větve shodit urychleně, například kvůli nějaké nemoci či napadení škůdlem. Právě to jsou chvíle, kdy je zásah člověka vítán. Pravý hospodář dokáže jak chránit, tak bourat to, co už je nepotřebné.

Jiné to je, když stromu ze svévole odřezáte zdravou větev a on pak nemůže působit harmonicky. Na jeho zdraví a vyzařování se podílí celé „tělo“ a když mu najednou část chybí, nemůže působit plnohodnotně. Asi jako kdyby vám někdo usekl ruku. Samozřejmě, časem si zvyknete a najdete si způsob, jak práci zvládat jednou rukou, ale není to ono.

Co když nějaká větev ohrožuje kolemjdoucí?

Ohrožovat může větev, která vypadá, že „každou chvílí“ spadne. Ta je však stejně určena ke shozu. Ale může se stát, že vám část stromu bude překážet ve výstavbě – ať už prostorově nebo třeba jenom stíněním. V takovém případě se dohodněte s bytostným, zda je možné větev odříznout nebo zda už je lepší porazit celý strom. Pokud se jedná o *chtěnou* výstavbu, bytostnému nebude nikdy líto, že musí strom opustit. Bude to brát jako naplnění svého úkolu – vždyť dřevo se dá využít.

My nepokládáme stromy za svůj majetek a nevážeme se na ně tak jako vy na své hmotné věci. Lítost pocítujeme pouze tehdy, když činíte nesprávné zásahy nebo když naše práce přijde vniveč.

Lidský duch se rodí na určité místo podle svých vlastností – jak je tomu u vás? Jak se určuje, o který strom se budete starat?

Stromy pro nás nejsou tělem, ale obydlím. To znamená, že nejsme spjati s konkrétním stromem po celou dobu jeho existence. Naopak, většinou se o strom stará v průběhu jeho života více bytostných.

Nejprve jsou to maličci, kteří pečlivě opatrují semínko, přivádí mu vláhu a umožní mu vyklíčit a vyrůst ze země. O malinkou rostlinku se pak přijde starat malé elfátko. Jeho vědomí je malé – je to takové děťátko, pro které je to všechno jenom hra. Z každého nového lístečku má ohromnou radost a mnohdy jen tak sedí a šťastně se na ten svůj stromeček dívá. Ale je to právě tato láska, díky níž může rostlina růst a sílit.

Až vědomí maličkého elfa přestane stačit k dalšímu růstu, přijde „dospělejší“ elf, který už dozrál prací na spoustě takovýchto malých rostlinek. Ten se pak o stromek stará, dokud mu k tomu stačí jeho schopnosti, a tak to jde dále a dále. Ti nejstarší a nejmoudřejší elfové přichází až do připravených „obydlí“, aby je v novém rozmachu přetvořili v majestátní stromy vyzařující do širokého okolí.

Jedná se o elfy, kteří by vlastně nemuseli být na zemi, protože jejich vědomí postačuje k tomu, aby obývali vyšší sféry. Ale mají zde úkol, a proto jej věrně plní. A ostatní se po jejich boku vyvíjejí. Každý tedy vykonává přesně takovou práci, na kterou stačí a při které se může rozvíjet. S každým dalším stromem se naučíme něco nového a můžeme se pak o něj starat déle.

Ty se staráš jen o břízy?

Abych mohl předávat přijímané záření dále, musím působit skrze strom, který se mnou bude v harmonii. Kdybych se měl starat třeba o nějaký jehličnan nebo o strom rostoucí v tropickém pásmu, bylo by to, jako kdybys chtěl prostrčit hranatou kostku kulatým otvorem.

Ale i u nás, bytostných, je to stejné jako u vás, lidí. Vaše malé děti se také učí trochu psát, trochu počítat, trochu malovat... Až později se zaměří na určitý obor. Stejně tak se mohou malí elfové starat o nejrůznější rostlinky – jejich vyzařování je totiž podobné. Až když se začne vytvářet kůra a měkká tkáň se začne měnit na dřevo, začne se vyzařování zabarvovat do konkrétnějších tónů. Potom přichází i bytostný s konkrétnějšími rysy, které mu propůjčilo již nabyté vědomí.

Důležitá je stejnorodost vyzařování. Můžeme měnit druhy stromů, ale musí mít podobná záření. I já jsem si vyzkoušel více druhů. Byly to zajímavé zkušenosti, ale bříza mi vyhovuje nejvíce. Cítím se v ní nejspokojeněji.

2. Zářící měsíc

Blížil se zrovna úplněk, když jsem jednoho večera vzhlédl vzhůru k Měsíci. Zahlédl jsem v něm tvář staršího, stříbrnovlasého bytostného – bytostného Měsíce. Ohlédl se směrem k Zemi a vzkázal nám toto:

Úkolem bytostného Měsíce je zářit. Může se vám to zdát prosté, ale to jen proto, že nevíte, co vlastně znamená pojem zářit.

Mým úkolem a úkolem mých pomocníků je přivádět záření a pozměněné ho předávat dále. Tím bychom na vás mohli správně působit a podporovat vývoj všech tvorů na Zemi. Schválně říkám mohli, protože v současnosti ještě stále nemůžeme.

Země se totiž nachází mnohem hlouběji, než by měla, a také samotný Měsíc je k vám natočen jinak, než by měl. Proto k vám nemůže proudit správné záření ve správný čas a vy jste vystavováni mnohým vlivům, kterých byste jinak byli ušetřeni.

Vesmír by byl bez vašeho svévolného zásahu dokonalé soustrojí a pokud by se stalo, že by některé těleso na vás působilo například nadměrným posilováním boje v přírodě nebo pohlavního pudu, jiné těleso by svým působením toto záření potlačilo.

Vždy na vás působí záření všech těles a platí přitom to, co již znáte, a sice že záření různého kmitočtu působí nezávisle na sobě, kdežto záření stejného kmitočtu se mohou navzájem posilovat či naopak vyrušit.

To všechno však není nyní tak snadné, jak by mohlo být. Vy jste totiž do hlubin nestáhli jen samotnou Zemi, ale – vzhledem k provázanosti všeho – i celou galaxii! Když se však vychýlí chod některých součástí jinak dokonalého stroje, nastane křivení, zadrhávání a vůbec přestane vše fungovat tak, jak má.

Hodinový strojek s pokřivenými a zohýbanými kolečky nebude nikdy ukazovat správný čas.

Proto je nyní úkolem nás, bytostných planet, upravovat záření tak, abychom alespoň částečně docílili toho, co by jinak šlo samo mnohem snáze.

Ale nebude to již dlouho trvat, protože Země nezadržitelně stoupá vzhůru a i kdybyste se sebevíce snažili jí v tom zabránit, nebude vám to nic platné. Měla to být vaše vůle, která by jí pomohla zpět vzhůru, ale jelikož se na vaše splnění čekalo až doposud marně, byla vám tato možnost vzata. Můžete být i nadále nápomocni, ale zdržovat už můžete jen v omezené míře. Čím dál tím menší.

Tak se k vám i můj Měsíc nakonec natočí správně. Proběhne to stejným způsobem jako původní otočení. I tehdy se Měsíc nejprve, vinou vašeho duchovního poklesu, natočil jemnohmotně a až poté i hrubohmotně.

Sami pocítíte tu úlevu, až se chod celého stvoření vrátí do správných kolejí. Vždyť i teď byste *měli* cítit ten nesoulad, jenže to byste nesměli být tak otupělí a zabraní do hmoty.

Jenže právě náprava v tomto je po vás nyní požadována! Musíte zjemnit své cítění natolik, abyste skutečně sami na sobě cítili všechno neharmonické ve vašem okolí. Cit pro krásu je přece tato schopnost cítit vyzařování! A až to budete cítit, sami budete usilovat o nápravu a to bude důležitý obrat ve vašem vývoji.

Já už se těším, až se na vás konečně podívám zase zpříma, protože to bude znamenat, že dole na Zemi je nové lidstvo.

Liší se nějak působení Měsíce přes den a přes noc?

To, jestli Měsíc přes sluneční záření vidíte nebo ne, není podstatné. Každé těleso působí nepřetržitě — kolísá jen intenzita, která je dána natočením, a také se střídají vlny dávání a braní, jako ve všem ve stvoření.

Jaké je působení Měsíce?

Podporuje například touhu po Výšinách. Také podporuje zdravý spánek. Ke správnému uvolnění duše z těla je totiž zapotřebí určitého záření a to právě poskytuje Měsíc. Bez mého působení by se duše nemohly tak snadno vzdálit od těla a vzlétnout do vyšších úrovní.

Kromě toho do určité míry podporuje i pohlavní pud, tedy jeho správné projevy. Určitou náповědu, na co které těleso působí, vám může dát cyklus, v jakém se něco opakuje. Například růst, zrání, sklizeň a rozklad vidíte všude kolem sebe střídát se v ročních intervalech. Proto jedním z těles, které v této oblasti působí, je Slunce. Na druhou stranu však v současné době nesmíte zapomínat na to, že jste všechno pokřivili, takže ne vše, co se řídí třeba měsíčním cyklem, má být skutečně řízeno měsíčním cyklem. I toto se napraví, ale bude to určitou dobu trvat.

Jak se liší působení hvězd a planet?

Hvězdy působí mnohem jemněji, tedy duchovněji. Planety oproti tomu podporují hmotnější projevy, protože i ty jsou důležité.

Hvězdy jsou branami z vyšších sfér a dávají to, co má proudit z Výšin. My, bytostní planet, oproti tomu přeměňujeme jejich záření a předáváme je pozměněné dále.

Jak je tomu se souhvězdími?

Lidé správně vycítili, že hvězdy působí společně, a proto se je snažili seskupit do souhvězdí. Poznali, že „suhvězdí“ je jakýsi souhrn záření mnoha hvězd – těch, které vidíte, i těch, které nevidíte. Mnohé hvězdy zařadili správně a dokonce i správně vypožorovali důležitost souhvězdí takzvaného zvěrokruhu. Postavení Slunce vůči těmto hvězdám je důležité – je to, jako byste před čiré světlo dávali barevná sklíčka.

Co jsou to zatmění?

Zatmění jsou důležité úkazy. Pro vás se sice na Zemi střídá den a noc, ale to je dáno jen natočením planety. Spojení Slunce se Zemí je tu však pořád. Jiné to je, když se do dráhy mezi nimi dostane Měsíc. Nastává stav, kdy je možné provést něco, co by jinak nebylo možné.

Souvisí to s těžšími úrovněmi?

Ano, mimo jiné to souvisí i s odvodem temných duchů a útvarů do těžších oblastí. Ale je toho mnohem více.

3. Velké pomoci malých bytostných

Většina lidí hledá bytostné v přírodě, ale že jsme jimi obklopeni doslova na každém kroku i ve městech, to mnohým ani nepřijde na mysl. A přece nám každým dnem pomáhají v mnoha oblastech, o kterých nemáme ani ponětí.

Jsem bytostný, který dohlíží na práce malých bytostných v tomto městě. Je toho spousta, o co se staráme a o čem vy vlastně ani nevíte. Mnoho věcí berete jako samozřejmost, ale není tomu tak.

Tak například tato strouha. Voda sice teče samospádem sama, ale my se staráme o to, aby nepodemlela půdu, protože na ní stojí vaše domy. Také se snažíme zamezit šíření jedovatých látek do půdy, ale to není vždy možné.

Bytostní pracují například i ve velkých pecích, ve kterých si pečete potraviny. Nedáváte nám sice příliš příležitostí k tomu, abychom vám pomohli, ale kde se přeci jen najde někdo, kdo dělá svou práci rád a kdo svým vyzařováním vytvoří potřebný most, po kterém bytostní mohou přijít, tam rádi pomůžeme. A netýká se to jen přípravy jídla, nýbrž všech prací.

Zapomínáte také na to, že třeba i za elektřinou stojí bytostní. Víme dopředu o místech, ve kterých hrozí nebezpečí, a pokud se nejedná například o požár, který má vzniknout, včas vás upozorníme. Jenže vy jste vůči našemu volání slepí a hluchší, takže se jen zřídkakdy podaří přivolat pomoc. Měli byste jednou vidět, co to dá práce a námahy! Výjimkou jsou případy, kdy nějaký vnitřně čistější elektroinstalatér vycítí naše volání a nevědomky včas zkontroluje a vymění právě tu součástku, která by zanedlouho vyhořela.

Přitom by stačilo jediné — kdybyste byli vnitřně čistější a otevřenější. Nemusíte nás přece vidět, ale přesto můžete vycítit

to, co vám chceme sdělit. „Samo“ vás to přitáhne tam, kde je váš zásah potřeba.

Ale zpět k mé práci. I když sám rád přiložím ruku k dílu, většinou trávím čas předáváním pokynů a koordinací práce. Každé město má někoho, jako jsem já, protože lidé *potřebují* bytostné. Měli bychom pracovat v těsné součinnosti — vždyť já jsem vám nejbliž. Mně byste mohli říct, že se příští rok chystáte vybudovat novou silnici, a my bychom vám k tomu vytvořili vhodné podmínky. Včas bychom odvodnili půdu, připravili bychom elfy, že jejich stromy budou v daném místě pokáceny, atd. Toto je můj skutečný úkol — pomáhat vám při chtěné výstavbě a práci. Na oplátku bych vám předával vzkazy od různých bytostných, abyste mohli pomoci vy jim.

Jelikož však nemáte ani ponětí o tom, co je chtěno — a vaši řídicí už vůbec ne —, chodím si pro rady a pokyny jinam.

Každé území má svou strážkyni, která lidem i bytostným zprostředkovává vůli Nejvyššího a podporuje žádoucí rozvoj. Vy byste si k ní měli chodit pro rady, a ne ji svou činností a zářením vyhánět do odlehlých míst či do vyšších úrovní. Je mi jí velmi líto, když vidím, jak její jemné nitro trpí, když se musí přiblížit k vašim obydlím. Ale když je s námi, snaží se to nedávat najevo a láskyplně nám pomáhá. Od ní přijímáme podobu nové krajiny a provádíme změny vždy podle toho, jak nám řekne.

Kdybyste viděli, do jaké krásy tato země vykvete, nemohli byste se té doby dočkat. Jenže předtím se musí zřítit a pohřbít to, co jste vytvořili vy. Pyšní jste na svá města, ale jak v nich můžete žít, to opravdu nechápu. Pamatuji si, jak vypadala středověká města i města starších civilizací, a i když lidé tehdy nebyli o moc lepší než teď — však jste to pořád vy —, tak tehdy alespoň v dílnách vesele plápolal oheň, bušilo se kladivy, řezalo se pilou... Zkrátka, dokud jste ještě uměli pracovat rukama a nevymysleli jste si všechnu moderní techniku a jedy, bylo ve vašich městech *živěji*.

Ale tato odluka musí skončit. Musíte se zase vřadit do řádu

života, jinak zde již nebudete mít místo. Těším se, až si budu opět moci popovídat s lidmi a spolupracovat s nimi. My bytostní *potřebujeme* to, co nám můžete zprostředkovat jen vy. A jsme ochotni pomáhat ve všem, co se zachvívá ve Vůli Pána. Tak proč chcete stát stranou? Je na čase to změnit.

Jak vypadá tvůj den?

Bytostných není nekonečně mnoho. To znamená, že i my někdy pracujeme tam a jindy zase jinde. Já dohlížím na práce, které souvisí především se zemí a částečně i s vodou. Přijímám pokyny, co je třeba udělat, a snažím se přijít na to, jak toho docílit. Potom řeknu ostatním, že je potřeba, aby někdo strážil koryto říčky, protože přijde velká voda, nebo že by se mělo připravit podloží na to, aby se v budoucnu to a to místo mohlo zformovat jinak. A podle toho, jak práce jdou, určuji, co má přednost a kde je potřeba nejvíce sil. Ani nám nejde vše podle plánu, a to především kvůli tomu, že nikdy nevíme, čím nám přitížíte nebo čím nás vyženete z místa, kde je nás právě potřeba. Nemůžeme totiž pracovat v místě, kam přijedete se svými ohavnými stroji a kde svým cítěním šíříte nepěkné záření.

Jsi sám na celé město?

Co se týká prací se zemí a s tím souvisejících činností, tak ano, zodpovídám za celé město. Ale například o výrobu v továrnách, o pomoci v domácnostech atd. se starají jiní bytostní. Také elfové mají někoho, od koho přijímají pokyny k vývoji svých rostlin.

I stromy, keře, parky a všechno, co souvisí s rostlinami, by totiž měly být v harmonii, a proto byste měli při výsadbě více dbát na rady bytostných. Neporadí vám jen to, kterému druhu se bude ve vašich končinách dařit, ale také to, jak se mohou rostliny vzájemně podporovat. Parčík s lípami, bukový hájek, ulice osázená řadou keřů — to vše se může svým vyzařováním doplňovat. Pokud budete mít cit otevřený, tak sami poznáte,

že tam a tam by bylo krásné, kdyby rostly břízky. A jinde zase upravenější keře. Vždyť cit pro krásu je to, co vás vede do Výšin. Nepotřebujete ani radu bytostného, který by vám přesně vysvětlil, proč mají zrovna tady růst ty a ty stromy. Zpočátku stačí, když se naučíte tyto věci konat nevědomě, a to právě skrze svůj cit. I vědění se vám může dostat, abyste mohli působit vědoměji, ale bez otevřeného citu to bude jen berlička, která nikdy nenahradí nohy.

4. Návštěva u Germany

*Předchozí knížka obsahovala volání strážkyně národa slovan-
ského, Germany. Jednoho dne jsem – ani nevím proč – začal
přemýšlet o tom, kde vlastně sídlí. Mé myšlenky musely dolét-
nout až k ní, protože jsem v duchu viděl, jak se usmála a po-
zvala mě „na návštěvu“.*

Toto mi řekla:

Mám své sídlo v jemné hmotnosti a odsud na vás působím. Zde totiž vidím, jaký myšlenkový svět si dole vytváříte a jaká osu-
dová vlákna si sprádáte. Vidím tedy, jak je potřeba zasáhnout
a jak vás právě nasměrovat, abyste splnili svůj úkol.

Mám kolem sebe spoustu pomocníků. Jsou zde strážcové,
kteří dbají na to, aby sem neproniklo nic nečistého. Jsou zde
i bojovníci, kteří chodí a na můj příkaz ničí nesprávné myš-
lenkové útvary, které by vám znesnadňovaly cestu a rušily by
výstavbu. Nejedná se však o bojovníky Světla, kteří provádějí
očistu. My jsme vědomí bytostní a i když jsme napojeni vysoko,
jsme jiný druh než bojovníci Očisty.

Probíhá zde také výstavba toho nového. Už dávno byla vy-
brána místa, kde se bude v budoucnu nacházet nejvyšší chrám,
sídlo panovníka atd. Tato místa se již usilovně připravují, i když
hmotně budou tyto plány uskutečněny až mnohem později.
Všechno je třeba provést nejprve v jemnějších úrovních. Od
vás však bude nyní *vyžadováno*, abyste nás následovali, jinak
byste zdržovali vývoj. —

Byl mi svěřen úkol, opět vás navést na správnou cestu, ze kte-
ré jste jako národ sešli. Musíte se nejprve obrodit sami v sobě,
abyste se později dokázali sjednotit. Teď by byly pokusy o sjed-
nocení násilné a ztroskotaly by, protože jste ještě příliš nezralí
na to, abyste se dokázali shodnout a vzájemně si pomáhat. Ale

navazujte mezi sebou přátelství, protože láska a porozumění vytvoří velké mosty pro pozdější pomoci. Až na Zemi zůstanou pouze ti lidé, kteří jsou ochotni usilovat ke Světlu, najednou zjistíte, že vás vlastně mnohé spojuje a společné kořeny ožijí. —

Obýváte velmi velké území a každé místo si žádá jiný přístup. Proto jsou vaše země rozděleny na oblasti, z nichž každou má na starosti jedna strážkyně. O jedné takové ti říkal už (*padlo jméno bytostného, který má na starosti práce ve městě, ale jména se mi většinou nedaří zachytávat*). Tyto strážkyně jsou vám nejbližší a nejlépe vás znají. Působí v jemnější hrubohmotnosti a mohou vám dávat konkrétnější rady. Jejich úkolem je spravovat svěřené území tak, aby se jako celek zachvívalo určitým způsobem. Strážkyně, které jsou nad nimi, mají na starosti více těchto území spojujících se v kraj a opět musí zajistit, aby se jednotlivé jeho části podporovaly a jako celek působily správně. A takto to jde až sem ke mně.

Tato rozdělení nejsou vůbec náhodná. Naopak, jsou vytvořena pečlivě podle toho, co která území podporují. Takto jsou jednotlivé kraje připraveny k vašemu vývoji, aby přitáhly stejnorodé skupiny lidí, kteří se budou moci nejlépe projevit právě na daném území.

Je však na vás, abyste se podle toho zařídili ve svém hmotném životě. Abyste vytvořili podmínky k tomu, aby lidé mohli svobodně působit tam, kde mají, a ještě i ti, kteří své cítění nezahrabali pod návalet hmotného, nebyli nuceni žít jinde jenom proto, že se na jim určeném místě neuživí.

Musíte se naučit také to, co už jste kdysi uměli a teď o tom čtete jen ve svých knížkách — tedy vstát, jít a usadit se tam, kde vám je ukázáno. V dřívějších dobách jste totiž měli pevnější spojení s přírodou a tedy bytostnými. Navíc vám nechyběla pokora a jednoduše jste věděli, že se užíváte jen tam, kde jsou k tomu vhodné podmínky. Nyní však máte techniku, kterou si *dočasně* dokážete *násilím* přetvořit přírodu tak, aby vám sloužila. A v čem to není možné, to si zajistíte zase jinou technikou. Vlastně dokonce usilujete o to, abyste přírodu *vůbec nepotře-*

bovali. To však odporuje Zákonům a už poznáváte důsledky, které to přináší — nemoci, deprese, disharmonii atd.

Obnovte svůj vztah s přírodou — to je to nejdůležitější, co k vám mohu nyní volat! Neberte to na lehkou váhu, snažte se doopravdy a ze všech sil. Další kroky vám budou ukázány, ale nebudete je moci provést, pokud tento nesplníte a pokud budete stále stát mimo všechn řád.

Má láska je stále s vámi, ale působit může pouze tam, kde k tomu najde vhodnou půdu. Bojím se o tebe, národe. Již dlouho jsi na scestí a jen obrovská píle tě může přivést zpět!

5. Víla

Jednou ke mně odkudsi zdáli dolehlo volání bytostné víly. Měla velmi jemný a něžný hlas a milou tvář. Ze všeho, co ke mně vysílala, byl cítit ohromný klid a čistá láska radostného sloužení.

Jsem víla a mým úkolem je léčit a pomáhat. Působím především na loukách a paloucích. Procházím jimi a kde vidím, že nějaká rostlina trpí chorobou nebo jen potřebuje osvěžit, tam přikládám své ruce. Dokáží léčit a zprostředkovávat sílu k zotavení či posílení. My víly máme velmi jemné tělo, a proto dokážeme pomoci na jemnější úrovni než třeba elfové.

Pečujeme zejména o květiny, ale pomoci samozřejmě dokážeme i trávám, křovinám i stromům. Zvířata léčíme velmi výjimečně, od toho jsou jiní bytostní. Ačkoliv se zdržujeme zejména na volných prostranstvích se spoustou květin, když nás o pomoc poprosí déva nějakého stromu v lese, můžeme jít i tam. Stejně tak lesem procházíme na cestě mezi různými palouky — je to jednodušší, než se vrátit do jemnější úrovně a z ní zase sestoupit do nižší. Na cestě však nesmí být nic, co by nás zraňovalo. Jakékoliv nepěkné záření cítíme velmi bolestně a musíme se stáhnout. Ale ani čisté, avšak hutnější záření nám nedělá dobře. Proto jsme ani za dávných dob, kdy bylo lidstvo ještě čisté, nechodily do blízkosti lidských osad. Nanejvýš tak v noci, když byl všude klid. Občas jsme se sice přiblížily i ve dne, abychom se podívaly na čínorodé působení ducha, ale ani tehdy byste nás nenašli například přímo ve městech. Jsou jiní bytostní, kteří dokáží léčit rostliny rostoucí ve městech, a co nezvládnou oni, tam můžete pomoci vy, lidé. Pro nás je v blízkosti lidí příliš rušno — svým zářením nám nejvíce vyhovují klidné louky.

Kvůli vám však nemůžeme působit všude tam, kde působit máme. Nemluvím jen o tom, že jste si pro sebe zabrali mnohem více půdy, než vám přináleží, a že na další místa jste rozmístili své věci s nepěkným zářením, kvůli němuž se nemůžeme přiblížit, ale také o tom, jaké myšlenkové útvary vytváříte. Jako mlžné závoje i těžká mračna se tyto formy převalují i na místech daleko od vás a nám pak musí pomáhat bytostní vzduchu. Až louku pročistí, pak teprve můžeme přijít my.

Když jsem se zeptal na tanec, se kterým si lidé víly spojují, smála se. A smála se hlavně tomu, co za tanec považujeme my.

Ano, rády tančíme. Je to součást našeho působení. I pohybem se utváří záření – když je to pohyb krásný, je záření krásné; když je to pohyb nehezky, je záření nehezké. To, co vy nazýváte tancem, je přece k smíchu. Jen se na sebe podívejte, jak u toho vypadáte! Vy necítíte, co z vás v takových chvílích vychází? Kde je krása a plynulost pohybu? V pozemských tělech samozřejmě nedosáhnete takové *vnější* ladnosti jako my víly, ale *sílu* dokážete zprostředkovat vyšší – to je přece dáno vašim původem. To byste však museli hledat pravou krásu, a ne si libovat v chaotických záškubech či nízkosti.

Liší se nějak vaše působení ve dne a v noci?

Tak jako se liší proudění sil ve dne a v noci, ba i v různých částech dne či noci, tak se také liší naše působení. Ve dne jsme veselejší a živější, v noci pak tišší a vážnější. Neprojevuje se to však jen formou tance, ale například i různá onemocnění rostlin léčíme v různou dobu. S tím souvisí i to, kdy je nejvhodnější sbírat některé léčivé bylinky. Už vaši předkové přece chodili na některé z nich ve dne a na jiné k večeru nebo v noci. I vy byste se měli znovu naučit vnímat, kdy má která rostlina největší sílu. Nesmíte si to ovšem plést s „čarodějnictvím“, které si libovalo

jen v efektní formě. Pokyny „trhat za úplňku, až sova třikrát zahouká“ přece nemají smysl.

Kdykoliv si nebudete vědět rady, zeptejte se nás, my jsme vám přece pořád nablízku a rádi vám poradíme.

Obsah

1.	Zimní povídání s břízkou	9
2.	Zářící měsíc.	13
3.	Velké pomoci malých bytostných.	17
4.	Návštěva u Germany	21
5.	Víla	25
6.	Květinový zázrak.	29
7.	Léčivé dary	31
8.	U rybníka	35
9.	Učitel zvířat.	39
10.	Agresivní pes	43
11.	Naše práce	45
12.	Přirozenost a pohyb	49
13.	Myšlenka a čin	51
14.	Stavitel	55
15.	Veselý telefon	59
16.	Strážkyně lodí.	61
17.	Lesní strážce.	63
18.	Malý obr	65
19.	Hostan a Hostana	67
20.	Síla větru a vody	71
21.	Pomoc strážkyně	73
22.	Vzkaz Paní Země	75

Martin Kunetka

Vzkazy bytostných II

© 2016 Martin Kunetka, martin.kunetka@preludi.eu

Ilustrácie © 2016 Pavla Calabová

Korektúry Barbora Hynková

Logá © 2016 Kamila a Július Pastierikovci, Dačov Lom, Slovensko.

Text je vysádzaný písmom Andulka Pro. Obálka, sadzba, dizajn a grafický návrh © 2016 Július Pastierik, Dačov Lom, Slovensko.

Všetky práva vyhradené, vrátane prekladu do iných jazykov. Akékoľvek šírenie knihy alebo jej časti bez súhlasu autora, či už v tlačenej, elektronickej či inej podobe je zakázané.

Prvé vydanie.

Vydalo Umelecko-duchovné združenie Fénix, Dačov Lom 87, Slovensko, fenix@preludi.eu, fenix.preludi.eu, ako svoju 11. publikáciu (4. v edícii Literatúra Grálu).

ISBN 978-80-89847-00-6